Legea valorii

On Martie 03, 2010

Cu cât un jucător înregistrează mai multe performanțe, cu atât valoarea lui și a echipei din care face parte este mai mare; iar cu cât o echipă are mai mulți asemenea jucători, cu atât prestigiul ei crește.

Una din pasiunile mele a fost fotbalul. În timpul facultății am jucat aproape zi de zi cu colegii mei de grupă. Având cu toții aceeași viziune și dorință de implicare, și pentru că eram destul de buni, ne-am format rapid o echipă stabilă. Ne întâlneam pe terenul facultății de sport și, ore în șir, deseori până noaptea târziu, jucam cu diverse echipe.

Dintre toți, George Hahui, acum antrenor de fotbal la o echipă din SUA, s-a remarcat cel mai mult, era cel mai bun atacant pe care l-am cunoscut vreodată. Dădea gol după gol, cu capul, cu piciorul, din penalty, din centrări, pase de gol care mai de care mai bune, făcea driblinguri rapide și fantastice, și datorită lui meciul devenea un veritabil spectacol. El dădea tonul echipei, el dirija meciurile, el stabilea strategiile, el era căpitanul.

În mai puțin de un semestru, multă lume din facultate auzise de el. La un moment dat, într-o seară, unul din profesorii noștri de sport, văzându-l cum joacă, l-a întrebat dacă nu vrea să-și înscrie echipa în campionatul universitar de fotbal. A acceptat fără să stea prea mult pe gânduri. Când ne-a dat vestea cea bună, n-a omis să ne atenționeze: *„ Trebuie să ne ținem serios de antrenamente. Până acuma ne-am distrat, dar de mâine vom începe să jucăm cu toții mult mai bine, și să arătăm tot ce putem. ”*

Cel ce-și manifestă cu mândrie atracția față de ceea ce reprezintă un stil de tranziție între nevoi prezente și valori deschise spre viitor, va fi întotdeauna dispus să demonstreze că este cel mai bun model de urmat.

Din acel moment s-a schimbat tot. Antrenamentele intense conduse de George au fost destul de grele și obositoare, dar am ținut ritmul. Când a început campionatul universitar, echipa noastră, dintre zecile câte erau înscrise, nu era chiar atât de cunoscută. Însă cu fiecare meci pe care l-am câștigat, faima noastră a crescut tot mai mult. Am jucat cu toții la maximă capacitate, toată lumea ne admira stilul de joc dinamic și bine pus la punct. Înainte de finală eram cert echipa favorită la titlu, valoarea ei crescuse enorm.

Din păcate, am pierdut la loviturile de departajare. Am ieșit pe locul doi. Echipa adversă a fost de asemenea foarte bine organizată, cu mulți jucători de valoare, dar din punct de vedere tehnic noi am fost mai înzestrați ca ei.

Valoarea de referință a leadershipului este dată de jucătorul care reușește să înscrie cele mai mult goluri chiar și atunci când evoluează la echipe mici.

Succesul nu e un accident. Şi nici o chestiune de noroc. Nu e un miracol și nu e un scop, ci o consecință. Dacă nu l-am fi avut pe George, al cărui talent l-am apreciat cu toții, dacă el nu ne-ar fi motivat și pregătit pentru victorie, cu siguranță nu n-am fi calificat nici măcar în sferturi. George a fost omul cheie, de la el a pornit totul. Şi-a dovedit priceperea de nenumărate ori pe teren, a crescut în ochii tuturor, a devenit foarte repede cunoscut, ceea ce l-a determinat pe profesorul de sport să-i propună să-și înscrie echipa în campionat.

Cu siguranță talentul și performanțele sale ne-au permis să ajungem atât de aproape de titlu.

El a format echipa, ne-a oferit speranță și instruirea necesară, ne-a susținut și ne-a inspirat, ne-a îmbunătățit potențialul și ne-a încurajat până în ultimul moment, știind că numai imboldul, hotărârea, dorința și talentul fiecărui jucător duce la succesul extraordinar al unei echipe. La rândul nostru, ne-am străduit din greu să evoluăm și să ne situăm la aceeași nivel cu el. Iar echipa noastră, care la începutul campionatului era puțin cunoscută, a devenit în cele din urmă cea mai apreciată, cu un stil de joc dominant, foarte bine definit, cu jucători foarte valoroși.

Leadership: Poți să ridici la nivel înalt atitudinea ta față de ceea ce ai de înfăptuit printr-o delimitare de idealul de perfecțiune?

Un lider căruia îi place să facă o treabă cât mai bună și vrea cu orice preț să atingă succesul reușește să adune în jurul lui oameni eficienți și extrem de motivați, iar apoi îi ajută să se dezvolte. El recunoaște abilitățile celor pe care îi conduce, fixează tonul echipei și, întocmai ca un navigator, caută traseul cel mai favorabil până la destinația finală.

O echipă câștigătoare are, fără umbră de îndoială, un lider care pune lucrurile în mișcare. Cu cât el e mai talentat, cu atât membrii echipei lui vor fi mai talentați. Cu cât el e mai valoros, cu atât echipa e mai valoroasă. Şi cu cât echipa e mai valoroasă, cu atât prestigiul ei crește mai mult.

Perfecțiunea în fotbal nu înseamnă neapărat a înscrie cele mai multe goluri, ci să lovești mingea cu atâta putere încât să dobori orice sentiment negativ prin care trece echipa.

Concluzie: Valoarea este greu de câștigat atunci când nu există voință de perfecționare și ne complăcem în mediocritate și chiar indiferență, atunci când în loc să fim competitivi și să *„ ieșim la înaintare "* ne complăcem să rămânem nevăzuți, necunoscuți, pitiți îndărătul altora mai buni ca noi. Şi mai ales valoarea e greu de atins când lipsește un om care să pună lucrurile în mișcare, prin viziunea sa împărtășită celorlalți și prin exemplul său personal.

Source: https://neculaifantanaru.com/legea-valorii.html